

1. Mikdash Service, Mishna Yoma 2:1-2

יומא ב:א

בראשונה, כל מי שרוצה לתרם את המזבח, תורם
 ובזמן שהו מרבין, רצין ועולין בכבש, וכל הקודם את חברו בארבע אמות זכה

ב

מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש, ודחף אחד מהו את חברו, (ונפל) ונשברה רגלו
 וכיון שראו בית דין שבאין לידי סכנה, התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפניס

Mishna Yoma 2: 1-2

Originally, all who desired to remove the first ash from the altar was allowed to do so. When multiple Kohanim wanted to do it, they had a race and the 1st to reach the top won.

It happened that two Kohanim were tied as they ran up the ramp to the altar. One pushed the other off the ramp and the fallen Kohen broke his leg. Once it was realized that the current habit led to injury, they legislated that the honor was allocated via lottery.

2. Mourning. Talmud Yerushalmi, Sanhedrin 11a

הלכה ב – העומדים והעוברים בניחום אבלים

תחרות בציפורי דף כ ט"א/ה"א עמ' 1275

תרגום	האגדה
אמר ר' חנינה.	1 אמ' ר' חנינה.
בראשונה היו משפחות עומדות והאבלים עוברים.	2 בראשונה היו משפחות עומדות והאבילין עוברין.
Originally, the families stood, and the mourners walked past	3 משרבת תחרות בציפורין התקין ר' יוסי
When competition became fierce, R. Yose enacted.	4 שיהו משפחות עוברות והאבילים עומדין.
That the families walked past and the mourners stood still.	

עיון קצר באגדה

הסיפור מתאר את השתלשלות ההלכה בדבר הדרך בה מנחמים אבל.

על פי פשוטו של סיפור ישנם שלושה שלבים בהשתלשלות ההלכה:

שלב ראשון – לפי דברי רבי חנינה, בן ציפורי ואב בית דין בה, 'בראשונה היו משפחות עומדות והאבילין עוברין', כלומר, האבל עבר לאורך השורה בה עמדו אנשי המקום במקומם וניחמו אותו.

Rabbi Chanina records that, originally, when the comforting of the mourners began after the burial, the city's families would stand still and the mourners would walk past the families. Each family would offer condolences as the mourners walked past.

שלב שני – רבי יוסי בר חלפתא תיקן שהאבל עומד והמשפחות הן שעוברות לידו ומנחמות אותו.

הסיבה לתקנה היתה התחרות בין המשפחות העשירות או המנהיגות את המקום [2]. על סדר מקומם בשורה [3], תחרות שעניינה כבוד בין המשפחות ניתן להניח כי התחרות היתה עשויה לפגוע לא רק במרקם החברתי של העיר, אלא גם להשפיע על המרחב בשל מעמדה של ציפורי. אומנם גם באופן זה עשויה להיות תחרות, אולם נראה שפחותה יותר, משום שבתנועה קשה יותר להבחין בסדר המשפחות מאשר בעת עמידה במקום.

The City of Tzipori was an affluent mixed metropolis of the Galil. There was wealth and high station in (Roman) government among the Jews. The very place where a family stood in the condolence line indicated the wealth and stature of the family. The families competed for the 'right' place in condolence lineup commensurate with the family's wealth and honor. R. Yose, the Av Bet Din of Tzipori felt that the competition was not a positive Jewish value. Accordingly, he enacted that the mourners stand in one place and the families walk past the mourners to offer their condolences.

3. Kiddush Hachodesh, Mishna Rosh Hashana 2:2

בראשונה היו משיאין משואות

משקלקלו הכותים, התקינו שיהו שלוחין יוצאין

Originally, the court would light bright bonfires on the tops of mountains to announce the Rosh Chodesh. When the Kutim would confuse the situation, the court enacted that messengers were sent out to Jewish cities.

4. Divorce. Tosefta Ketubot 9:10

בראשונה היו אומרים המוציא הכתובה צריכה שתוציא עמה גט [דברי ר"מ וחכ"א] מן הסכנה ואילך התקינו שתהא מקרעתו בב"ד וגובה בו.

Originally, anyone producing a Ketuba for payment, also had to produce a kosher 'Get'. During the Hadrianic persecutions, the Get was destroyed in court and the Ketuba was collected.

Ketuba is a collectible promissory note. At marriage, the husband becomes obligated to pay his wife a sum certain of money upon their divorce or his death. A Ketuba is not a Get and is not a divorce document.

According to the Torah, a Jewish divorce is effected by the husband writing a Get and handing it to his wife freeing her from the marriage.

When a woman claims payment of her Ketuba in court from the ex-husband, the court originally required her to also produce her Get as evidence of her divorce. Apparently, there was a time that Rome prohibited the issuance of a Get.

Accordingly, the Sanhedrin enacted that upon divorce, the Get was immediately destroyed so as not to leave evidence of the 'crime' committed of having a Jewish divorce. The Sanhedrin also decided to collect Ketubot without a Get present because it was presumed that a kosher Get was written and destroyed by the divorce court.

5. Talmud Ta'anit 23b - The old man planting a carob -A vision to future generations

The Talmud (Ta'anit 23b) relates an interesting incident about the sage Choni HaM'agel. One day he was journeying on the road and he saw a man planting a carob tree; he asked him, How long does it take [for this tree] to bear fruit? The man replied: Seventy years. He then further asked him: Are you certain that you will live another seventy years? The man replied: I found [ready grown] carob trees in the world; as my forefathers planted these for me so I too plant these for my children.

6. Today's solution is tomorrow's problem. Tehillim 18:7. Rabbi M.L. Weiser (Malbim) 1809 – 1879, Budapest.

בְּצַר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּנֵעַ יִשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתֵי לִפְנֵי תְבוּאָה בְּאֲזָנָיו
יִשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי

המליץ מצייר פה ישועת ה' שיושיעהו ע"י אמצעים טבעיים בדרך הטבע, ובא הציור שבעת שקורא אל ה' מתוך ,
צרתו יכין ה' אחת מן הסבות הטבעיות שעל ידו יושע מן הצרה הזאת, אבל הסבה הזאת עצמה שהוכנה לתשועתו
תסבב לו צרה אחרת עפ"י הטבע וצועק שנית, ומזמין ה' סבה אחרת שינצל גם מרעה זאת, ושוב יתעורר ע"י הסבה
השנית רעה אחרת משתלשלת ממנה כפי הטבע ויצעק בפעם השלישית ויושיעהו גם מזאת, בענין שמרעה אל רעה יצא
וה' הושיעהו בכל פעם

The narrator depicts the salvation of G-d via natural causes. A person cries out to G-d because of a trouble. G-d prepares a solution through nature. However, the solution itself is the cause for the next calamity. He cries a second time and G-d directs a second solution within nature. Again, the solution eventually becomes a new problem and he cries out for a third time.

All of this is to demonstrate that G-d is with one from trouble to trouble. Man must see G-d in every solution and thank G-d. However, it is part of G-d's plan that the solution leads to the next problem to induce the person to seek G-d's help. As a result, a person is constantly petitioning G-d for guidance and help and thanking G-d for all his help.